



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Auxiliares.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A drangulari quodam scapo ita præciso, ut ab humeris ubi in quadrum abire incipit deorsum versus magis ac magis angustetur, per hieroglyphicū hoc sunt qui firmitudinem & stabilitatem eorum denotari dicant, quæ sapienter & maturo consilio gerantur. Quod vero manibus & pedibus careant, vim divinam ostendit, cui nihil horum opus, ut quod facere destinavit efficiat: Deus enim simul & Innuis, & totum nutu tremefecit Olympum.

Virgil. Æn. lib. 10. Idem Æn. lib. 1.

Et alter,

— Disto citius tumida æquora placat.

Illa præterea dilatio, quæ sit à basi sursum versus ascendendo, ostendit humana omnia, quo Divinitati propius accedunt, eo augustiora amplioraque fieri. Unde apud Maronem Dido apotheosin sibi, ob res à se præclare gestas pollicita, dicit:

Et nunc magna mei sub terras ibi imago.

Virg. lib. 4. Æneid.

de quo alibi latius.

DE TRICIPITIO. GERYONES. CAP. XXIII.



Geryones quid.

Nempe præ-nice coloris Tricipitem.

Per Tricipitium vero Geryonem in primis significari passim invenias. Quid autem sibi Geryones velint, & utrum historicum an fabulosum fuerit commentum, ut adhuc in ambiguo sit, scriptorum varietas efficit: vulgatio tamen est ea opinio, tres in Hispania fratres unanimi concordia imperium obtinuisse, quos Hercules oppreserit. Græci, ut ingenio sunt ad comminiscendum nova promptissimo, alia atque alia super Geryone tradiderunt: sed inter eos Hecæteus Geryonem affirmat loca circa Ambraciam & Amphilochos tenuisse, indeque abactas boves, quæ specie mira reperiantur in ea regione valde herbida, & pascuis latissima. Alii in Euxino ponto urbem τρικερῶν memòrant, cujus principem Geryonem Hercules sustulerit, cumque boves speciosissimas ejus abigeret, interroganti cujus illæ fuissent, responsum, Geryonæ Tricareni, quod Tricipitis sonat; inde datum locum fabulæ.

HISPANIA. CAP. XXIV.

Sane ut Hispania, quæ tripartito divisa est, per hieroglyphicum Geryonis intelligatur, tum auctoritate plerique, tum Imp. Hadriani tertium Consulis numus ostendit: in quo simulacrum triceps haste innixum, quod dubio procul factum, ob Hispaniam peragratam, sive ut originationem suam ostenderet, quod Gaditana esset matre genitus, ut apud Spartianum est.

Imp. Hadriani numus.

LUNA MENSISVE. CAP. XXV.

Interpretes Hesiodi τρικέφαλον γερουνηα, Lunam significari contendunt: alii tempus præsens, præteritum & futurum: alii triplicem mensis divisionem, quæ ternis apud Græcos denariis dispersitur, apud Latinos in Nonas, Idus, & Calendas dividitur. Græcorum nuncupationes sunt, ἰσημῆν, ἡν δέκα φθίνοντες, quarum nuncupationum ultima, dierum numeri Romano more retrocedunt.

Tricipitem Geryonem

AUXILIARES. CAP. XXVI.

Næque me præterit Plutarchum, in libro de civilibus institutionibus ad Trajanum, asserere Geryonem multis oculis, multis manibus & pedibus præditum ea de causa vulgo dictatum, quod in negotiis obeundis consilio uno, multorum opera uti consueverit, quod in principe vel alio quopiam cui Reipubl. summa credita sit, commendabile plurimum habetur. Non enim omnia possumus omnes. Idcircoque Pelopidas laudatur, qui legationem initurus, cum se ad dicendum parum idoneum intelligeret, ad jutorem sibi sociumque muneris Epaminondam cooptavit. Sic Nicias cum ad labores tolerandos imbecillo admodum corpore & inexperto esset, Lamachum sibi & robustum & industrium socium accepit. Quod vero ait Plutarchus Geryonem pluribus oculis, manibusque præditum, eundem.

Quare multis manibus & pedibus præditus Geryon. Virgil. in Pharmaceutria.

præditum eundem & Quadricipitem legas apud Aristophanem, ubi de Lamachô loquitur, *Ἐλαμῶν καὶ Τριπόδων τετραπίλων.*

SOL. CAP. XXVII.

*ad Verbum
ex Macrob.
in Sat. lib.
1. cap. 20.*

TRiceps quoque Serapidis imago in numismatis quid sibi velit, in brutorum commentariis sparsim attigimus: sed id nunc locupletius explicandum est. Tricipitium est ex tribus animalibus, quorum in medio est Leonis caput, vastum admodum, dextera parte Canis applaudibundi blanditientisque, læva Lupi, superne calathus insidet: quæ species uniuersa, Anguis ambitu complexa est. Qui Solem hinc interpretantur, ex capite Leonis tempus præsens indicari volunt: quod ejus conditio inter præteritum futurumque actu præsentis valida fervensque sit. Præteritum ex Lupi capite conjiciunt, quod animal est admodum obliuiosum, obliuio autem de præterito est. Futurum ex adblandientis Canis effigie, quod est indicium spei, quæ nobis semper adblanditur: spes vero semper de futuro est. Competit vero Soli temporis consideratio. Quid vero sibi velit Serpens, ut Deus sit, ut temporis author, alio commentario satis explicatum est: alibi ostendimus hujusmodi tricipitium prudentiæ convenire. Calathum vero loco hoc ajunt altitudinem sideris commoustrare, vimque refertissimam ac opulentissimam: quia in eum omnia terrena redeunt, dum immisso calore rapiuntur.



JUPITER ÆQUUS. CAP. XXVIII.

Quamvis qui Serapin Jovem esse dicunt, modium ejus capiti superpositum ea de causa figurant autumant, quod omnia sint æquis distributionibus ab ipso rerum omnium arbitrio moderata.

Virg. Æn. lib. 10. Nam, ut optime Maro, *Rex Jupiter esse omnibus idem.*

DIANA. CAP. XXIX.

ET Diana simulachrum tribus in signe capitibus celebratur, quorum unum Equinum, Caninum alterum, tertium Humanum, sed facie admodum rusticana. Unde Maro:

Æn. lib. 4.
*Vel, ut alii
maluerunt
apri, aut
suis agrestis
ex Orpheo
in Argon.*

Tergeminamq; Hecaten, tria virginis ora Diana,
dixit. Apud Æginetas tamen una tantum facie & unico corpore fingi Hecaten, talemque apud eos, statuum se observasse Pausanias tradit, Alcamenemque primum tria illa simulachra invicem connexa excogitasse. Quid vero sibi velit Equus, Canis & rusticana illa facies in eo simulachro, alibi docuimus.



QUADRIFRONS.
QUATUOR ANNI QUALITATES.
CAP. XXX.

CUR vero Janus quadrifrons plerisque locis informari solitus sit, ea fuit causa, quod illi rerum omnium principia finesque, introitus exitusque dedicati essent: quin & quæ illi templa erigebantur, quadrata specie fiebant. Et mercatorum stationes trapezitarumque mensæ, in ejusmodi Jani habebantur, de quibus apud Horatium:

Epistola 1.

— Hæc Janus summus ab imo Perdocet.
Ad id etiam spectabat ea effigies, ut quatuor anni qualitates indicaret, quas Græci Latiniq; Hecaten